

Vidor Ferike, Kökény Ilona, Gárdonyi Lajos, stb. 1929. szept. havában Rátkai Márton tett érdekes pendlizést Budapestről Bécsbe, még pedig repülőgépen. Bécsben vendégszerepelt a »Luxemburg grófja«-ban, másnap Budapesten próbán kellett megjelennie.

Péntek. A pénteki nap rendszerint nem a legjobb napja a színházaknak. Hét végefelé, közvetlenül az általános szórakozásokra szánt szombat és vasárnap előtt a péntek többnyire úgynevezett gyengébb színházi nap és talán ez az oka annak a szinte hagyománnyá kialakult szokásoknak, hogy a bemutatókat rendszerint pénteken tartják meg, mert akkor a péntek ellenére is megtelik a színház. A pénteki rossz színház-üzleti tény mellett szól az a régi szokás is, hogy azelőtt pénteken nem volt előadás a színházakban. (V. ö. Hétfő címszóval.)

»Percentes gázsí.« Abban az időben, midőn a színigazgatók a fix fizetést hozták be a nyári időre, egy kis szabadsággal éltek a szerződésnek abban a pontjában, amely a fizetést szabályozza. Ujdonsággul behozták ugyanis a levonásos-fizetést, vagyis megfelelő gázsikulccsal (percentszámítással) redukált fizetést szolgáltak ki a színészeknek. Ez volt az ú. n. percentes gázsí, ami teljesen helytelen volt, hiszen a színészeknek a nyári időkből is ép oly tudással kellett szolgálnia a művészetet, ép úgy kellett a hivatásának élnie, mint az év bármely más szakában. Ezt be is látták az intéző körök és ezért ma már nincs is percentes gázsija a színészeknek.

Perceptor (a latin »percipio« szóból) — átvenni, felfogni, megtanulni. A régi magyar színészek idején így hívták a rendezőt, mint akinek hivatása volt a színészeket a színészet elemeire oktatni. 1813-ban a pesti magyar theatriska-társulatnál Balogh István volt a P.

Perczel Carola, színésznő, sz. 1880. febr. 20-án, Budapesten. Színpadra lépett 1899. szept. 1-én, Relle Iván pozsonyi színházánál. Mint első ballettáncosnő, előkelő nevet biztosított magának vidéki működése alatt. Külföldön is sokszor vendégszerepelt. Hét évig tagja a M.

Kir. Operaháznak, ahol képesítését is nyerte. Lovag Chilinsky Györggyel való házassága után Debrecenben táncoktatással foglalkozik.

Perczel Jolán, színésznő, sz. 1901. nov. 28-án, Pécsen. 1919-ben lépett színpadra, mint drámai hősnő, különösen a klasszikus darabokban voltak sikerei. 1923-ban férjhez ment Deréki Jánoshoz (L. o.) és azóta színpadi működést nem folytat.

Perczel Mariska, színésznő, sz. 1856. jún. 22-én, Szabadkán. Színésznő lett 1884. szept. havában, Báródy Károlynál.

Perczel Olga, színésznő, sz. 1899. dec. 14-én, Lőcsén. 1922-ben lépett színpadra. Állandóan vidéki színpadokon működik és minden műfajban elismeréssel játszik.

Perczel Oszkár, színházi ügyelő, sz. 1877. febr. 22-én, Budapesten. Mint tisztviselő lépett a színpályára, majd 1899-ben színész lett. (Ügyelő, rendező, aztán ismét ügyelő volt.) 1914-ben a Vígszínházhoz hívták. Szeretettel foglalkozik a színészügyekkel s pályatársai bizalmából két évtizede a Színészegyesület tanácsának tagja, az utóbbi években számvizsgáló. A Budapesti Színészek Szövetségének választmányi tagja és a Színészszövetség Filmirodájának vezetője. 1929. jún. 27-én megünnepelte működése 30 éves jubileumát. — Első neje: Berczik Mariska (jászói), színésznő, kivel 1904. aug. havában lépett házasságra, (megh. 1911. ápr. 6.) P. Oszkár nővérei P. Carola és P. Rózsi, színésznők. (L. o.).

Perczel Rózsi, színésznő, sz. 1874. nov. 1-én, Budapesten. 1892. szept. 9-én lépett a színpályára, Bokody Antalnál. Nővérével, P. Carolával ő is balettáncosnő volt a pozsonyi színházban, vele megosztotta a színpadi dícsőséget külföldi vendégszereplései alatt. Később Valent Ármín ev. lelkész neje lett és lelépett a pályáról.

Perczel Sári (bonyhádi), énekesnő. Atyja: P. Ákos táblabíró, anyja: Tevely Ilona. Mint fővárosi tanítónő lépett a színpályára. 1911-ben Rákosi Szidi színésziskolájának egyik legkiválóbb növendéke